

Bokrullen – se egen utskrift «Åp. 5 - bokrullen»

Seglene på bokrullen tilhører Guds folks ledere, de som inngikk en pakt med Gud på vegne av folket

- En fjerdedel av dagen sto de hver på sin plass mens det ble lest opp fra lovboken til Herren deres Gud. En annen fjerdedel av dagen bekjente de og tilba Herren sin Gud. (Neh 9:3 B11) På grunn av alt dette gjør vi en avtale og skriver den ned. Det forseglede skrivet er undertegnet av lederne, levittene og prestene våre. De som skrev under, var: stattholderen Nehemja, sønn av Hakalja, Sidkia, Seraja, Asarja, Jeremia, (Neh 9:38-2 B11), [og andre navn til lederne i Guds folk]
- Det samme gjorde også Josva i Jos 24:25-27. Han skrev avtalen på baksiden av bokrullen (v. 26) og plasserte den i det aller helligste.
- Ellen White bekrefter: «Having written an account of this solemn transaction, he [Joshua] placed it, with the book of the law, in the side of the ark.». {PP 524.3}

Det er mulig å sette et negativt segl på bokrullen (Mat 27:25, Joh 19:15, Heb 8:8-9-10)

- Ellen White bekrefter: «Thus the Jewish leaders made their choice. Their decision was registered in the book which John saw in the hand of Him that sat upon the throne, the book which no man could open. In all its vindictiveness this decision will appear before them in the day when this book is unsealed by the Lion of the tribe of Judah. {COL 294.1}

Et dobbelsegl for *hvert* av Guds barn på den himmelske bokrullen

Guds barn setter sin segl på bokrullen på den ytterste siden

«Men den som tar imot hans vitneutsagn, har skrevet under [orig: «satt segl», «has set his seal to this»] på at Gud taler sant.» (Joh 3:33).

Gud setter sin segl over menneskets segl (da blir det dobbelsegl)

«Guds grunnvoll står fast, og den har et segl med denne innskriften: "Herren kjenner sine", og: "Hver den som bekjenner Herrens navn, må vende seg bort fra urett". (2Ti 2:19)»

Alt dette skjer ved dåpen

«Gud er den som grunnfester både oss og dere i Kristus, og som har salvet oss. Han har også satt sitt segl på oss og gitt oss Ånden som pant i våre hjerter. (2Kor 1:21-22)»